

les couleurs de la vie

Programma

kamerkoor esGROOT o.l.v.
Marcela Obermeister Shasha
16 april 2011
Nieuwe Badkapel

Voorwoord

Het is weer zover: het jaarlijkse concert van esGROOT!

We hebben er met veel plezier hard aan gewerkt, en vanavond brengen we een geheel nieuw programma met als thema 'les couleurs de la vie'.

Het schilderij op het affiche en het programma is van Vincent van Gogh en hij schilderde het in 1888 in Arles. 'De rode wijngaard' is het enige schilderij dat hij ooit echt verkocht. Het hangt nu in het Poesjkin-museum in Moskou. De kleuren bepalen de sfeer van dit schilderij met de rode wijnstokken en de stralende zon...

Ons thema 'les couleurs de la vie' geeft ook de sfeer aan van de liederen die wij vanavond zingen. Ze gaan over schoonheid en zuiverheid, maar ook over angst. Ze gaan over zorg en over liefde en verlangen.

Het zijn oeroude thema's die vele componisten over de gehele wereld hebben geïnspireerd en het zijn diezelfde thema's die kleur geven aan ons eigen leven.

Vanavond brengen wij een niet geheel a capella-programma. Heleen Nijenhuis begeleidt de liederen van Fauré en met name het laatste lied Les Djinn's is een spannend verhaal, verteld door koor en piano.

Wij wensen u een mooie, sfeervolle avond, waarbij een ieder wellicht een eigen kleur kan vinden.

Marleen Haye,
voorzitter esGROOT

Programma

Camille Saint-Saëns

Calme des Nuits Op. 68 No. 1
Les Fleurs et les Arbres Op. 68 No. 2

Gabriel Fauré

Madrigal Op. 35
Cantique de Jean Racine Op. 11
Les Djinns

Carlos Guastavino

Tres Canciones de Cuna:
Miedo
Yo no tengo soledad
La noche

Se equivocó la Paloma

Liliana Cangiano

Te quiero
Vuelvo
Venas abiertas

Dov Carmel

Hanokdim
Ki hine hastav avar

Gil Aldema

Reiach tapuach veodem shani

esGROOT

Bewoners van de Haagse Archipelbuurt richtten in 1998 het kamerkoor esGROOT op. De naam is ontleend aan de toonsoort behorend bij de eerste zangstukken waarvoor een voorkeur werd uitgesproken. Uitgangspunt van esGROOT is dat de leden van het koor de basis van het koor vormen. Een dirigent wordt uitgenodigd het koor te leiden voor een periode van drie jaar.

Sinds 2003 leidt Marcela Obermeister esGROOT, zij bracht het koor al spoedig boven "buurniveau"; ze besteedt veel aandacht aan klankvorming en zangtechniek. Dankzij haar Argentijns-Israëliëse achtergrond heeft het koor een nieuw repertoire opgebouwd. Naast de 'gewone' klassieke stukken zingen we Hebreeuwse, Jiddische, Ladino en Latijns-Amerikaanse liederen.

esGROOT treedt elk seizoen ten minste één keer op. Elk optreden draagt een thema, soms geïnspireerd op de liederen die we zingen en soms op gebeurtenissen die dat jaar binnen het koor plaatsvonden.

In 2004 vond een uitwisseling plaats met een koor uit St. Germain-en-Laye. In mei 2005 was er een gezamenlijk concert in de Antonius Abtkerk, in september in een prachtig kerkje in St. Germain-en-Laye.

In juni 2005 trad esGROOT op met het programma "De Koffer" in een uitverkochte Gotische Zaal. Onder de titel "Je ogen zijn duiven...", het concert in diezelfde zaal in september 2006, gaf het koor aan nog steeds te kunnen groeien. Zomer 2007 heeft esGROOT zich geprofileerd op de nationale koorbiënnale in Haarlem. In november 2008 zongen we in de Kloosterkerk voor ruim 500 man publiek een gevarieerd lustrumprogramma met het Requiem van Fauré en een verzameling van liederen uit vroeger repertoire.

In december 2009 verzorgde esGROOT een Zuid-Amerikaans programma in de Haagse Passage, waarvoor het koor speciaal les kreeg in de fijne kneepjes van de tangobeweging.

In 2010 gaven we het concert "De Spiegel" in de uitverkochte Nieuwe Badkapel.

Meer informatie staat op onze site:

www.esgroot.nl

Marcela Obermeister Shasha

Marcela Obermeister werd geboren in Argentinië. Na haar studie aan het conservatorium van Buenos Aires vervolgde zij haar opleiding met koordirectie aan de Rubin Academy in Tel Aviv bij Avner Itai. Toen ze in 1994 afstudeerde, werkte ze al met nationaal bekende kinder- en jeugdkoren. Met hen trad ze op bij verschillende grote evenementen, zoals officiële herdenkingsdiensten, bij de viering van de 3000e verjaardag van Jeruzalem, en voor tv-programma's en geluidsregistraties.

Van 2000-2002 vervolgde ze haar studie koordirectie bij Jos van Veldhoven en Jos Vermunt van het Koninklijk Conservatorium in Den Haag en nam deel aan masterclasses van dirigenten en musici uit verschillende landen, onder wie Gary Bertini, Frieder Bernius en Daan Admiraal (orkestdirectie).

Marcela leidt onder meer het Sijr Chadasj Koor, waarmee ze in 2003 het concert voor de nationale herdenking op 4 mei in de Nieuwe Kerk in Amsterdam verzorgde. Daarnaast is zij artistiek leidster en dirigente van Koor Diplomatiek (Ministerie van Buitenlandse Zaken), van het koor van de Raad van State, van Renanim in Utrecht, en sinds januari 2003 van ons kamerkoor esGROOT.

Heleen Nijenhuis

Heleen Nijenhuis (1964) begon op 7-jarige leeftijd met pianolessen bij Jan Lingen en Henny van Es.

Op 16-jarige leeftijd won ze twee prijzen in het Edith Stein Concours.

Vervolgens studeerde ze hoofdvak piano bij Else Krijgsman op het Koninklijk Conservatorium, waar ze in 1987 afstudeerde.

Momenteel is ze werkzaam als muzikaal begeleider en corepetitor bij de zangafdelingen klassiek en jazz van het Koninklijk Conservatorium.

Verder treedt ze regelmatig op met haar zus, de violiste Martine Nijenhuis, en geeft met veel plezier en op geheel eigen wijze pianolessen, waarin ze haar ervaring met zang en yoga verwerkt.

Calme des Nuits

Calme des Nuits

(Camille Saint-Saëns)

Calme des nuits, fraîcheurs des soirs,
vaste scintillement des mondes,

grand silence des antres noirs
vous charmez les âmes profondes.

L' éclat du soleil, la gaieté ,
le bruit plaisent aux plus futiles;

Le poète seul est hanté
par l'amour des choses tranquilles,
par l'amour des choses tranquilles

Rustige nachten

(Douwe Schenk)

Nachtelijke rust, de koelte op een avond
Lichten, die overal steeds wisselend
fonkelen

Donkere spelonken met overheersende
stilte:

Jullie bekoren zielen op het diepst.

Schitteringen van de zon
Vrolijkheden en lawaai
Vormen alleen een nietszeggend plezier.

Een dichter wordt alleen bezocht
Uit liefde voor alles uit stilte
Uit liefde voor alles met rust.

Les Fleurs et les Arbres

Les fleurs et les arbres

(Camille Saint-Saëns)

Les fleurs et les arbres
Les bronzes, les marbres,
Les ors, les émaux
La mer, les fontaines,
Les monts et les plaines
Consolent nos maux.

Nature éternelle
Tu sembles plus belle
Au sein des douleurs,
Et l'art nous domine,
Sa flamme illumine
Le rire et les pleurs

De bloemen en de bomen

(Vincent Doek 2006)

De bloemen en de bomen,
al wat van brons, van marmer,
van goud, van email is,
de zee, de fonteinen,
de bergen en de vlakten:
ze verzachten onze pijn, ons verdriet.

Eeuwigdurende natuur,
jij lijkt mooier
te midden van de pijn,
en de kunst heerst over ons,
haar vuur verlicht
de lach en de traan.

Madrigal

Madrigal

(muz. G. Fauré / tekst A. Silvestre)

Inhumaines qui, sans merci,
Vous raillez de notre souci,
Aimez quand on vous aime!

Ingrats qui ne vous doutez pas
Des rêves éclos sur vos pas,
Aimez quand on vous aime!

Sachez, ô cruelles Beautés,
Que les jours d'aimer sont comptés.
Sachez, amoureux inconstants,
Que le bien d'aimer n'a qu'un temps.
Aimez quand on vous aime!

Le même destin nous poursuit
Et notre folie est la même:
C'est celle d'aimer qui nous fuit,
C'est celle de fuir qui nous aime!

Madrigaal

(Douwe Schenk)

Onbarmhartige vrouwen!
Jullie steken zonder enig mededogen
De draak met onze zorgen!
Heb lief wanneer iemand je lief heeft.

Ondankbare mannen!
Jullie hebben geen oog
Voor de droom, die voor je neus begint!
Bemin wanneer iemand je bemint

Weet dan, jullie wrede schoonheden,
Dat de dagen om lief te hebben zijn geteld
Weet dan, jullie fladderaars,
Dat je maar één maal de ware liefde kent
Hou van de ander wanneer die ander houdt
van jou

Hetzelfde lot staat ons te wachten
En ons dwaasheid is dezelfde:
De domheid om lief te hebben wie ons
ontloopt
En om te ontlopen wie ons bemint.

Cantique de Jean Racine

Cantique de Jean Racine (Fauré)

Verbe égal au Tres Haut!
Notre unique espérance,
Jour éternel de la terre
et des cieux,
..... de la paisible nuit,
nous rompons le silence,
Divin Sauveur, jette sur nous les yeux.

Répands sur nous le feu de ta grace
puissante,
Que tout l'enfer, que tout l'enfer
fuie au son de ta voix,
Dissipe le sommeil d'une ame
languissante
Qui la conduit a l'oubli de tes lois

O Christ sois favorable a ce peuple fidele
pour te bénir maintenant rassemblé,
Reçois les chants qu'il offre, a ta gloire
immortelle,
Et de tes dons qu'il retourne comblé.

Koormuziek van Jean Racine (Douwe Schenk)

Ik richt me gelijk tot de Allerhoogste!
Om onze enige hoop op
Een eeuwig durende aarde
Op hemels en vredige nachten
Verbreken wij de stilte,
Goddelijke Heiland: richt uw blik op ons.

Verspreid over ons het vuur van uw
machtige genade
Dat de hele onderwereld moge vluchten bij
de klank van uw stem
Haal een kwijnende ziel uit die slaap,
Die ertoe leidt uw wetten te vergeten.

O Christus, wees dit trouwe volk,
Dat nu bijeen is om U te loven, welgezind
Ontvang de gezangen, die het volk
Om uw gaven, waarmee het gevuld zal
terugkeren,
Aanbiedt voor Uw onsterfelijke glorie

Les Djinns

(muz. G. Fauré / tekst V. Hugo)

Murs, ville,
Et port, asile,
De mort,
Mer grise, où brise la brise;
Tout dort.
Dans la plaine
Naît un bruit.
C'est l'haleine
De la nuit.
Elle brame
Comme une âme
Qu'une flamme
Toujours suit.
La voix plus haute
Semble un grelot. -
D'un nain qui saute
C'est le galop:
Il fuit, s'élance,
Puis en cadence
Sur un pied danse
Au bout d'un flot.
La rumeur approche;
L'écho la redit.
C'est comme la cloche
D'un couvent maudit; -
Comme un bruit de foule,
Qui tonne et qui roule,
Et tantôt s'écroule
Et tantôt grandit.
Dieu! la voix sépulcrale
Des Djinns!... - Quel bruit ils font!
Fuyons sous la spirale
De l'escalier profond!
Déjà s'éteint ma lampe;
Et l'ombre de la rampe,
Qui le long du mur rampe,

Muren, stad,
en haven. Toevluchtsoord
voor de dood,
Duistere zee, die slaakt een zucht;
Alles slaapt.
In de vlakte
ontwaakt een geluid.
Het is de adem
van de nacht.
Hij klaagt
als een ziel,
die door 't vuur
eeuwig wordt belaagd.
Het scherpe geluid
is als een rinkelbel.
Het is een dwerg, die springt
en meedanst in galop:
Hij schiet weg, snelt toe.
Vervolgens dans hij, aan het eind van de
stoet, op één been
in de maat
Het rumoer nadert;
de echo zegt het na.
Het is als de klok
van een vervloekt klooster; -
als 't geluid van een menigte,
dat heen en weer kaatst,
en nu eens afzwakt,
en dan weer aanzwelt.
God! De grafstem
van de Djinns! ... - Wat een geraas!
Laat ons snel wegkruipen
onder de keldertrap!
Mijn lamp is al uit;
en het silhouet van de leuning,
die langs de muur loopt,

Monte jusqu'au plafond.
Cris de l'enfer! voix qui hurle et qui
pleure!
L'horrible essaim, poussé par l'aiglon,
Sans doute, ô ciel! s'abat sur ma
demeure.
Le mur fléchit sous le noir bataillon.
La maison crie et chancelle penchée,

Et l'on dirait que, du sol arrachée,
Ainsi qu'il chasse une feuille séchée,
Le vent la roule avec leur tourbillon!
Prophète! si ta main me sauve
De ces obscurs démons des soirs,
J'irai prosterner mon front chauve
Devant tes sacrés encensoirs!
Fais que sur ces portes fidèles
Meure leur souffle d'étincelles,
Et qu'en vain l'ongle de leurs ailes
Grince et crie à ces vitraux noirs!

De leurs ailes lointaines
Le battement décroît,
Si confus dans les plaines,
Si faible que l'on croit
Ouïr la sauterelle
Crier d'une voix grêle,
Ou pétiller la grêle,
Sur le plomb d'un vieux toit.
Les Djinns funèbres,
Fils du trépas,
Dans les ténèbres
Pressent leurs pas;
Leur essaim gronde:
Ainsi, profonde,
Murmure une onde
Qu'on ne voit pas.
Ce bruit vague

reikt tot aan de zoldering.
Helse kreten! Stem die jammert en weent!
Het leger van Djinns,
voortgestuwd door de storm,
zal zich ongetwijfeld storten op mijn
woning!
De muur zwicht onder het macabere leger.
Het huis kraakt en dreigt hellend te
bezwijken,
en het leek wel, alsof, losgekomen van de
aarde, de wind het, als een dor blaadje,
rond laat tollen in zijn maalstroom!
Profeet! Als Uw hand mij redt
van deze obscure duistere duivels,
zal ik de grond kussen
vóór Uw gewijde wierookvaten!
Maak dat op deze trouwe deuren
hun vuurspuwen zal temperen,
en dat tevergeefs de haak van hun vlerken
zal piepen en knarsen tegen deze zwarte
vensters!
Het geluid van de vleugelslag neemt af in
de verte,
wordt in de vlaktes zo onduidelijk,
zo zwakjes dat je
denkt de sprinkhaan te horen
tsjirpen met een schrill geluid,
of de hagel te horen tikken,
op de goot van een oud afdak.
De lugubere Djinns,
volgelingen van de Dood,
vervolgen in de duisternis
hun gehaaste passen;
Het leger gromt:
net zo donker,
als een branding
die men niet ziet.
Dit onbestemde geluid

Qui s'endort,
C'est la vague
Sur le bord;
C'est la plainte
Presque éteinte
D'une sainte
Pour un mort.
On doute
La nuit...
J'écoute: -
Tout fuit,
Tout passe:
L'espace efface
Le bruit.

dat in wegsterft,
is als het gekabbel
tegen de kust;
als de nauwelijks nog
hoorbare weeklucht
van een heilige
voor een dode.
Men twijfelt
De nacht...
Ik luister: -
Alles verdwijnt snel,
Alles is voorbij;
Het geluid
Lost op in de ruimte.

Tres Canciones de Cuna

Miedo

Miedo

(muz. C. Guastavino / tekst G. Mistral)

Yo no quiero que a mi niña
golondrina me la vuelvan;
se hunde volando en el cielo

y no baja hasta mi estera;

en el alero hace el nido

y mis manos no la peinan.
Yo no quiero que a mi niña
golondrina me la vuelvan.

Yo no quiero que a mi niña
la vayan a hacer princesa.
Con zapatitos de oro
¿cómo juega en las praderas?
Y cuando llegue la noche
a mi lado no se acuesta..
Yo no quiero que a mi
la vayan a hacer princesa

Y menos quiero que un día
me la vayan a hacer reina.
La subirían al trono
a donde mis pies no llegan.

Cuando viniese la noche
yo no podría mecerla...
Yo no quiero que a mi niña
me la vayan a hacer reina!

Angst

(Douwe Schenk)

Ik wil niet dat mijn kleine meid
Zal veranderen in een zwaluw
Ze zal er minder zijn, als ze vliegt door de
lucht

En nooit meer terugkeert naar mijn bed
van stro

Ze zou op de rand van het dak een nest
bouwen

En haar haar zou ze niet meer kammen

Ik wil niet dat mijn kleine meid
Zal veranderen in een zwaluw

Ik wil niet dat ze mijn kleine meid
Zullen veranderen tot een prinses
Met kleine gouden schoentjes
Hoe kan ze dan nog in de wei spelen?
Wanneer het nacht wordt
Zal ze niet langer bij mij slapen
Ik wil niet dat ze mijn kleine meid
Veranderen tot een prinses

En nog minder wil ik dat ze
Haar op een dag tot koningin benoemen
Ze zullen haar dan op een troon plaatsen
Waarheen mijn voeten mij niet kunnen
brengen

En wanneer het avond wordt
Zal ik haar nooit kunnen .....

Ik wil dat ze mijn kleine meid niet
Benoemen tot koningin.

Yo no tengo soledad

Yo no tengo soledad

(muz. C. Guastavino / tekst G. Mistral)

Es la noche desamparo
de las sierras hasta el mar.
Pero yo, la que te mece,
¡yo no tengo soledad!

Es el cielo desamparo
si la luna cae al mar.
Pero yo, la que te estrecha,
¡yo no tengo soledad!

Es el mundo desamparo
y la carne triste va
Pero yo, la que te oprime,
¡yo no tengo soledad!

La Noche

(muz. C. Guastavino / tekst G. Mistral)

Por que duermas, hijo mío,
el ocaso no arde más:
no hay más brillo que el rocío,

más blancura que mi faz.
Por que duermas, hijo mío,
el camino enmudeció:
nadie gime sino el río;
nada existe sino yo.
Se anegó de niebla el llano.
Se encongió el suspiro azul.
Se ha posado como mano
sobre el mundo la quietud.
Yo no sólo fui meciendo
a mi niño en mi cantar:
a la Tierra iba durmiendo
el vaivén del acunar...

Ik ben niet alleen

(Douwe Schenk)

Alles, vanaf de bergen tot aan de zee,
Is 's nachts hulpeloos
Maar ik, die jou wiegt,
Ik ben niet alleen

Als de maan ondergaat in zee
Is niets hemels bereikbaar
Maar ik, die jou vasthoudt,
Ik ben niet alleen

De wereld is hulpeloos
En alles wat leeft wordt bedroefd
Maar ik, die jou knuffelt
Ik ben niet alleen.

De Nacht (Douwe Schenk)

Waarom slaap je, mijn kind
De zon schijnt niet meer, nu die ondergaat
Nergens is er meer glans, dan waar het
dauwt
Niets is nog blanker dan mijn gezicht
Waarom slaap je, mijn kind
De weg wordt stil
Niemand bejammert iets, behalve de rivier
Niets bestaat, behalve ik
Overal over de vlakke heerste de mist
Een zucht om blauwe lucht verdween
Stilte was als een hand
Over de wereld heen gelegd
Ik wiegde niet alleen
Met mijn zingen mijn kind
Ik bracht de aarde tot een droom
Door het te wiegen tot slaap.

Se equivocó la Paloma

Se equivocó la Paloma

(tekst: R. Alberti /

muziek: C. Guastavino)

Se equivocó la paloma.

Se equivocaba.

Por ir al Norte, fue al Sur.

Creyó que el trigo era agua.

Se equivocaba.

Creyó que el mar era el cielo;
que la noche la mañana.

Se equivocaba.

Que las estrellas eran rocío;
que la calor, la nevada.

Se equivocaba.

Que tu falda era tu blusa;
que tu corazón su casa.

Se equivocaba.

(Ella se durmió en la orilla.

Tú, en la cumbre de una rama.)

De duif vergiste zich

(Douwe Schenk)

De duif vergiste zich:

Ze had het mis.

Op zoek naar het noorden, ging ze naar
het zuiden,

Ze dacht dat de tarwe water was:

Ze had het mis.

Ze dacht dat de zee de hemel was,

En de nacht de ochtend:

Ze had het mis.

Dat de sterren dauw waren

En dat er hitte was, waar sneeuw viel:

Ze had het mis.

Dat jouw rok jouw blouse was

En jouw hart haar huis:

Ze had het mis.

(Ze viel in slaap op de kust

En jij, op de top van een tak.)

Te quiero

Te quiero

(M. Benedetti / A. Favero /
arr. Liliana Cangiano)

Si te quiero es porque sos
mi amor, mi cómplice y todo.

Y en la calle, codo a codo,
somos mucho más que dos,
somos mucho más que dos.

Tus manos son mi caricia,
mis acordes cotidianos.
Te quiero porque tus manos
trabajan por la justicia.

Si te quiero es porque sos
mi amor, mi cómplice y todo.
Y en la calle, codo a codo,
somos mucho más que dos,
somos mucho más que dos.

Tus ojos son mi conjuro
contra la mala jornada.
Te quiero por tu mirada
que mira y siembra futuro.

Tu boca, que es tuya y mía,
tu boca no se equivoca.
Te quiero porque tu boca
sabe gritar rebeldía.

Ik hou van je

(Douwe Schenk)

Als ik van je hou, is dat omdat jij
Mijn liefde bent, mijn medeplichtige in alles
En overal op straat, met de ellebogen in
elkaar
Zijn wij veel meer dan twee
Zijn wij veel meer dan twee.

Jouw handen zijn zo als wat ik liefkoos
En waarmee ik iedere dag akkoord ga
Ik hou van je omdat je handen
Doen wat rechtvaardig is

Als ik van je hou, is dat omdat jij
Mijn liefde bent, mijn medeplichtige in alles
En overal op straat, met de ellebogen in
elkaar
Zijn wij veel meer dan twee
Zijn wij veel meer dan twee.

Jouw ogen zijn wat mij betovert
Tegen iedere slechte dag
Ik hou van je om je oogopslag
Waarmee je de toekomst ziet en wat je
ervoor inzaait

Jouw mond, die van jou is en van mij
Met die mond maak je geen fouten
Ik hou van je omdat je mond
Weet hoe opstandig het woord is te voeren

Si te quiero es porque sos
mi amor, mi cómplice y todo.
Y en la calle, codo a codo,

somos mucho más que dos,
somos mucho más que dos.

Y por tu rostro sincero
y tu paso vagabundo
y tu llanto por el mundo
Porque sos pueblo te quiero.

Y porque amor no es aureola,

ni cándida moraleja.
Y porque somos pareja
que sabe que no está sola

Te quiero en mi paraiso
Es decir, que en mi pais
La gente viva feliz
Aunque no tenga permiso

Si te quiero es porque sos
Mi amor, micómplice y todo

Y en la calle, codo a codo,
Somos mucho más que dos
Somos mucho más que dos

Als ik van je hou, is dat omdat jij
Mijn liefde bent, mijn medeplichtige in alles
En overal op straat, met de ellebogen in
elkaar
Zijn wij veel meer dan twee
Zijn wij veel meer dan twee.

Om je ernstige gezicht
Je wandelend gestap
En je oproep aan de wereld:
Omdat jij daarmee zo menselijk bent , hou
ik van je
En ook omdat liefde niets van een aureool
heeft
Noch iets eenvoudigs is en moralistisch
Maar wel omdat wij een paar vormen
Dat weet dat ze niet eenzaam is

Ik bemin je in mijn paradijs
Ik bedoel dat in mijn land
Mensen gelukkig zullen leven
Ook wanneer geen toestemming wordt
gegeven

Als ik van je hou, is dat omdat jij
Mijn liefde bent, mijn medeplichtige in alles
En overal op straat, met de ellebogen in
elkaar
Zijn wij veel meer dan twee
Zijn wij veel meer dan twee.

Vuelvo

Vuelvo

(M.Benedetti / A. Favero /
arr.Liliana Cangiano)

No llores por mi Argentina
Mi alma esta contigo.

Vuelvo.

Quiero creer que estoy volviendo
Con mi mejor y mi peor historia.
Conozco este camino de memoria
Pero igual me sorprende.

Vuelvo.

Pido perdón por la tardanza.
Se debe a que hice muchos borradores.
Me quedan dos o tres viejos rencores
Y sólo una confianza.

Reparto mi experiencia a domicilio
y cada abrazo es una recompensa.
Pero me queda, y no siento vergüenza,
nostalgia del exilio.

En qué momento consiguió la gente
abrir de nuevo lo que no se olvida,
la madriguera linda que es la vida,
culpable o inocente.

Ik kom terug

(Douwe Schenk)

Huil niet om mij, Argentinië
Mijn ziel blijft altijd bij jou

Ik kom terug

Ik geloof echt, dat ik terugkom
Met mijn mooiste verhalen
en met mijn ergste verhaal
De weg ken ik nog uit mijn hoofd
Maar voor hetzelfde geld zou het me
verbazen

Ik kom terug

Vergeef me als het laat wordt
Dat komt omdat ik zo vaak een poging
deed,
Tegen twee of drie dingen koester ik nog
wat oude wrok
En in nog maar één ding heb ik vertrouwen

Mijn ervaringen bezorg ik bij iedereen thuis
En iedere omhelzing is een beloning
Maar toch voel ik nog,
En ik schaam mij er niet voor,
Heimwee naar de tijd
Dat ik verbannen was
Wanneer zal het de mensen
Of ze nu schuldig zijn of niet,
Weer lukken om de deur te openen
Naar die onvergetelijk mooie schuilplaats:
Het leven zelf?

Vuelvo.
Y se reparte mi jornada.
Las manos que recubro y las que dejo.

Vuelvo a tener un rostro en el espejo
y encuentro mi mirada.

Vuelvo.
Con buen talante y buena gana.
Se fueron las arrugas de mi ceño.
Por fin, puedo creer en lo que sueño.
Estoy en mi ventana.

Nosotros.
Nosotros mantuvimos nuestras voces.

Ustedes van curando sus heridas.
Empiezo a comprender las bienvenidas
mejor que los adioses.

Me fui menos mortal de lo que vengo.
Ustedes estuvieron, yo no estuve.

Por eso en este cielo hay una nube
y es todo lo que tengo.

Tira y afloja entre lo que se añora
y el fuego propio y la ceniza ajena
y el entusiasmo pobre y la condena
que no nos sirve ahora.

Ik kom terug
En mijn dag wordt verdeeld
Tussen de vrienden die ik terugvind en die
ik verloor
In de spiegel doemt mijn gezicht weer op
En ik zie mijzelf kijken naar mijzelf.

Ik kom terug
Goedgemutst en met een glimlach op de
lippen
De rimpels in mijn voorhoofd zijn verdwenen
En eindelijk kan ik geloven in wat ik droom
Ik sta weer voor het raam.

Wij,
Wij hebben ons niet monddood laten maken
En jullie zullen van jullie wonden genezen
Ik begin de woorden van welkom
Beter te begrijpen dan de woorden van
afscheid.

Toen ik wegging
Was ik minder mens
Dan nu ik terug kom
Jullie bleven hier, ik niet
Daarom is er een wolk aan de hemel
En die is alles wat ik bezit.

Richt je op wat je mist, of laat het voor wat
het is
Wakker je eigen vuur weer aan of hou het
bij de as van een ander
Warm je laatste beetje enthousiasme weer
op
Of berust in de veroordeling, die nu nergens
meer toe dient.

Todos
estamos rotos pero enteros.
Diezmados por perdones y resabios.
Un poco más gastados y más sabios.
Más viejos y sinceros.

Vuelvo
con la esperanza abrumadora,
con los fantasmas que llevé conmigo
y el arrabal de todos y el amigo
que estaba y no está ahora.

Sin duelo
vuelvo y me doy cuenta
que ha llovido tanto
en mi ausencia, en mis calles y en mi
rumbo,

que me pierdo en los nombres
y confundo la lluvia con el llanto.

Vuelvo.
Vuelvo.
Por eso vuelvo

Wij zijn allemaal kapot
Maar nog intact
Uit elkaar geslagen door de slechte
gewoonte
Van een willekeurig pardon
Een beetje meer versleten en wijzer
Een beetje ouder en eerlijker.

Ik kom terug
Overladen met hoop,
Maar ook met de spookbeelden die ik
meenam
Van elke sloppenwijk
En met de schim van de vriend
Die er was en er niet meer is.

Zonder spijt
Keer ik terug
Maar als ik me realiseer
Hoeveel het regende
In de tijd dat ik weg was
In de straten waarover ik ooit liep,
Dan raak ik mezelf kwijt tussen alle namen
En verwar de regen met tranen

Ik kom terug
Ik kom terug
Daarom kom ik terug

Venas abiertas

Venas Abiertas

(L. Sujatovich-M. Schajris /
arr. Liliana Cangiano)

Pronto ha de llegar
El tiempo de vivir.
America latina
Tiene que ir de la mano
Por un sendero distinto
Por un camino mas claro
Sus hijos ya no podremos
Olvidar nuestro pasado
Tenemos muchas heridas
Los latinoamericanos.

Tuvimos tantas pasiones
Con el correr de los años
Somos de sangre caliente
Y de sueños postergados
Yo quiero que estemos juntos
Porque debemos cuidarnos
Quien nos lastima no sabe
Que somos todos hermano.

Nadie va a quedarse a un lado
nadie mirara al costado
Tiempo de vivir
Tiempo de vivir.

Nada nos regalaron
Hemos pagado muy caro
Quien se equivoca y no aprende
Vuelve a estar equivocado.

Tenemos venas abiertas
Corazones castigados
Somos fervientemente
Latinoamericanos.

Open aderen

(Douwe Schenk)

Snel zal die komen:
de tijd om te leven.
Latijns Amerika
maakt zich klaar om op weg te gaan
langs een ander pad
langs een snellere, een rechtere weg.
Haar kinderen zullen niet langer
ons verleden kunnen vergeten
want wij hebben veel littekens,
wij latijnsamerikanen.

Wij hadden zoveel hartstochten
als het aantal verstreken jaren;
het bloed in onze aderen kookt
maar onze dromen kwamen niet uit.
Ik wil dat wij samen blijven
omdat wij voor elkaar moeten zorgen;
wie ons pijn doet, weet niet
dat wij allemaal broeders zijn.

Niemand zal aan de kant blijven
niemand zal van de zijkant toekijken
het is tijd om te leven,
tijd om te leven.

Wij hebben onszelf niets cadeau gegeven
We hebben een hoge prijs betaald;
wie niet leert van zijn vergissingen
zal het steeds weer mis hebben.

Onze aderen liggen bloot
onze harten doen pijn.
Wij zijn in hart en ziel
latijnsamerikaans.

Y cuando vengan los dias
Que nosotros esperamos
Con todas las melodias
Haremos un solo canto.

El cielo sera celeste
Los vientos habran cambiado
Y nacera un nuevo tiempo
Latinoamericano.

Nadie va a quedarse a un lado
Nadie mirara al costado

Tiempo de vivir
Vamos a buscar lo que deseamos
Nadie va a quedarse a un lado
Pronto ha de llegar

Tiempo de vivir
Tiempo de vivir.

En wanneer de dag aanbreekt
Waarop wij allen hopen,
zullen we uit alle melodiën
één lied maken.

De lucht zal hemelsblauw zijn
de wind zal uit andere hoeken waaien,
een nieuwe tijd breekt aan:
de tijd van Latijns Amerika.

Niemand zal aan de kant blijven
niemand zal van de zijkant toekijken

het is tijd om te leven.
Wij gaan op zoek naar onze verlangens.
Niemand zal aan de kant blijven
want nu zal ze gauw komen

de tijd om te leven,
de tijd om te leven.

Hanokdim

Hanokdim

(muz. Y.Hadar / tekst M. Hadar /
arr. D. Carmel)

Od nagi'a el meymeï hanakhal
hakovassim tzam'u od beyn heharim
ma yarak hadeshe kan porakhat
hashita el mul ha'adarim adarim

Yafati tzon mariktekh nifzar
alaket lakh khish hapezurim
lu ehi kat gdibakar
velitaft oti beyn heharim

Khulu khulu khol'lu v'khulu zemer
shiru shir lagez-ho!
tzemer yearem lo ad eyn ghemer
kol noked alez, ho!

Yad el yad ro'im rakdu
hemeyat hatzon bak'ah sham,
ma banot bakar khamdu?
La rokdim nafsham yatz'ah kvar

Khulu khulu khol'lu v'khulu zemer
shiru shir lagez-ho!
tzemer yearem lo ad eyn ghemer
kol noked alez, ho!

De herders

(Douwe Schenk)

Wij zullen nog niet naar het water van de
beek gaan
De schapen hadden tussen de bergen al
dorst
Het gras bloeit hier in het groen
En achter de kudde bloeit de gouden regen

Schoonheid!
Alle schapen grazen her en der verspreid
Ik zal ze snel voor jou bijeen drijven
Ik wens me dat ik nog zo'n klein lammetje
was
Dat jij midden in de kudde zou strelen

Dans mee op een lied
Zing het ons maar, schapenscheerders
Een stapel maken van de geschoren wol
kent nog geen eind
En elke herder is blij

Herders dansen altijd al hand in hand
En het lawaai van kuddes klinkt overal
Meisjes willen naar de dansende herders
En laten gauw naar buiten weten waar hun
hart om vraagt.

Dans mee op een lied
Zing het ons maar, schapenscheerders
Een stapel maken van de geschoren wol
kent nog geen eind
En elke herder is blij

Ki hine hastav avar

Ki hineh hastav avar

(muz. D. Eilat / arr.D. Carmel)

Ki hineh hastav avar
hageshem khalaf halakh lo
Hanitsanim niru baarets
Et hazamir highia et zamir
Ki hineh hastav avar avar
hageshem khalaf halakh lo
hateena khaneta fagheiha hagfanim
semadar
hine hine hastav hastav avar
kumi lakh raayati yafati ulekhi lakh

hineh hastav avar
et ha zamir highia et zamir
ki hineh hastav avar
hageshem khalaf halakh lo
hateena khaneta fagheiha hagfanim
semadar
hine hine hastav hastav avar

hishbati etkhem benot yerushala yim
betsvaot
o beayelot hassade im tayiru veim
teoreru et haashava
ad shetekhpatz

De herfst is voorbij

(Douwe Schenk)

Omdat nu de herfst voorbij is
En de regen verdween
Zijn ontlukende bloemknopjes al te zien
(op het land).
Omdat de herfst voorbij is
En de regen verdween
Rijpt het fruit: de vijgen en geurende
wijn druiven
Hier, waar nu de herfst voorbij is.
Sta maar op, vrouwtje lief, mijn
allermooiste vrouw
En doe wat je wilt

Ik beloof jullie dochters van Jerusalem,
jullie hertjes van het weiland
Alle vrijheid, als jullie wakker worden en
alles aan de liefde werd voldaan
Nu, omdat de herfst voorbij is.

Reiach tapuach veodem shani

Reach tapoeach ve'odem shani

(muz. N. Haiman/tekst Y. Tharlev /
arr. G. Aldema)

Sjoewi tziporet al k'naf haroe'ach
kwar begani pitach hasmadar

bosem limon nitzat hatapoeach
geshem halach wechoref awar.

O mi jawi lach zo ha'igeret
mi jisa'ech kala el gani
ken lach ewne al bad wetzameret
reach tapoeach odem sjani.

Bo'i na bo'i tzwijat hachemed
begeg sjel tal lawsjoe hasadot
kwar he'edima lanoe hasjemesj
oewigwiënoe jajin adam.

O mi jatoes jid'e basjamajim
mi lach jawi bsorat ha'awiv
mi jisa'ech kala al knafajim
mi el gani otach mi jasjiv.

Scharlaken rode appels

(Douwe Schenk)

Kom terug, vogeltje,
Vlieg zwevend op de wind
Zoals die waait naar mijn tuin
Waar nu alle bloemen ontluiken:
De citroenboom geurt er
En de appelboom vlamt er in het rood
Hier hield de regen op
Hier is de winter voorbij.

Wie zal je deze brief brengen
Wie neemt jou, als de bruid voor mij
Mee naar mijn tuin?
Voor jou zal ik een nest bouwen
In de kruin van de boom
Waar het geurt naar scharlaken rode appels

Kom maar alsjeblijft
Kom maar mijn hertje, mijn hartje,
Zo sierlijk als je nu al gekleed gaat:
Nu nog grijs als de douw boven de velden
Maar straks zo rood gekleurd door de zon
Zo rood als de wijn in ons wijnglas

Wie zal er vliegen en zweven door de hemel
Wie zal je het nieuws brengen van de lente
Wie zal jou, als de bruid voor mij,
Steunen met zijn vleugels
En jouw terugbrengen naar mijn tuin, naar
jouw tuin?

Sjoewi na sjoewi ki tam hachoref
sjachar chadasj hakajitz hewi
sjoewi elai kinech hatziporet
sjoewi tzwija el eres hatzwi.

O mi jawi lach zo ha'igeret...

Kom alsjebliëft maar terug
Nu de winter is geëindigd
En de zomer een nieuwe ochtend begint
Kom maar terug, vogeltje, naar het nest
Dat voor jou was, als een wiegje voor een
hert

Wie zal jou deze brief bezorgen
Wie zal jou, als een bruid voor mij, optillen
Naar mijn tuin
Daar waar ik boven in de kruin
Een nest voor je zal bouwen
Daar waar het geurt
Naar de scharlaken rode appels

Agua de Beber

Agua de Beber (muz. A. C. Jobim /
tekst V. Moreas / arr. J. Kreffter)

Your love is rain, my heart the flower
I need your love, or I will die

My very life is in your power
And we're a foolish pair which no one
knows, only you and I.

The rain may fall on distant deserts,

The rain may fall upon the see
The rain may fall upon the flowers
And since the rain has to fall so let it fall
on me

Drinkwater
(Douwe Schenk)

Jouw liefde is regen, mijn hart de bloem
Ik heb jouw liefde nodig, anders zal ik
sterven

Juist dat ik leef heb jij in je macht
En wij vormen een dwaas paar, dat
niemand kent, behalve jij en ik

Regen kan vallen op ver weg gelegen
leegtes

Regen kan vallen op zee
Regen kan vallen over bloemen
En als regen moet vallen, laat het dan
vallen op mij.

Zangers

Dirigent

Marcela Obermeister Shasha

Sopranen

Maaïke Gasper
Fuusje de Graaff
Patricia Oosterhof
Annet Oosthoek
Joke Schalk
Lide van der Vegt
Dini Vrolijk

Alten

Marjet van Cleeff
Joke Fossen
Marleen Haye
Rebekka van Roemburg
Cathrien Ruoff
Hanna Samson

Tenoren

Marnix van Abbe
Graham Bobby
Michiel Ottolander
Dano Roelvink
Rob Zeldenrust

Bassen

Harry Fossen
Onno Kronenberg
Rob Maas
Lutz Müller-Kirsch
Douwe Schenk
Jan Hein Schouw

